

fremsatte deels af Udvalgets Fleertal i den trykte Betænkning, deels af den ærede Ordfører idag. Jeg maa navnlig ogsaa henlede Opmærksomheden paa, at det vilde være nødvendigt, inden Forpagtningscontracten for Christiansminde fornyes, at de nærmere Vilkaar, under hvilke dette kan skee, fastsættes af Domainedestyrrelsen. I og for sig kan der vel ikke være Noget til Hinder for, at der i Loven gives Regjeringen fornøden Bemyndigelse til snarest muligt at søge en Eiendom afhændet, selv om det var givet, at det ikke kunde skee i det paagældende Finantsaar eller inden Legislaturen næste Gang kom sammen; hvis det da ansaaes nødvendigt at forelægge Legislaturen yderligere Bestemmelser, fordi man om et eller andet Punkt kunde have Tvivl og ikke vilde tage det paa sit Ansvar at afgjøre Sagen i Henhold til den almindelige Bemyndigelse, vilde man saa dog endnu have Tid nok til at fremkomme med yderligere Forslag i saa Henseende. Men jeg skal tillade mig at bemærke, at den Regel, Regjeringen hidtil har fulgt, identivis er den ene rigtige, nemlig den, at Regjeringen ikkun bringer under Legislaturens Overveelse, hvad der ikke længere kan undrages derfor. Med Hensyn til Jagerspris er der endnu den særegne Grund, at det ingenlunde er klart, om man, ved at lægge Planen til Afhændelse af denne betydelige Eiendom, vil finde sig foranlediget til at indskrænke sig til at afhænde den blotte Lystflov. Det er, efter den ærede Ordførers oplyste Anmærkning i Fortegnelsen af Domainedestyrrelsen, forudsat, at man muligt kunde indskrænke sig til af de til Eiendommen hørende Skove at sælge Lystfloven; men jeg troer, at, saa stor Interesse, Staten end kan have af at conservere Skovene, kunde det dog være et Spørgsmaal, naar der netop var en særdeles god Liebhaber, der tillige satte Pris paa at erhverve en større Deel af de tilhørende Skove, en Liebhaber, om hvem man med Sikkerhed kunde forudsætte, at Skovculturen vilde ved ham blive særdeles fremmet, — om saa Legislaturen ikke kunde finde sig foranlediget til at afhænde en større Deel af Skovene. Uagtet nu vel Ordene i Minoritetens Forslag, saaledes som dette er affattet, ikke vilde være til

Hinder for at antage, at der i denne Henseende vilde være givet en almindelig Bemyndigelse for Ministeriet, saa vilde jeg dog finde det meget betænkeligt for vedkommende Minister at tage det paa sig at afhænde større Dele af Skovene, og, naar han ikke vilde tage dette paa sit Ansvar, vilde han dog være nødsaget til for næste Legislatur at fremsætte nye Forslag i denne Retning. Da der nu derhos ikke er nogen Nødvendighed for, at en Bemyndigelse til at sælge denne Eiendom gives Ministeriet allerede i dette Rigsdagsmøde, skal jeg af samtlige disse Grunde holde for, at man helst maa følge Udvalgets Fleertals med Regjeringens overeensstemmende Anskuelse.

Hvad de Bemærkninger angaaer, som Udvalget har knyttet til § 4, maa jeg først tillade mig at gjenkalde i Erindringen de Forhandlinger, som fandt Sted angaaende Loven af 8de April d. A. Det vil erindres, at Møningerne derom vare meget væsentligt deelte, og at mange kyndige Mænd udtalte sig mod, at den almindelige Regel i bemeldte Lov, som fandtes at svare til de tidligere kongelige Tilfagn paa de ældre Krongodser, blev givet Uvidelse til de nye Krongodser. Regjeringen fastholdt dengang ved mig, at da høfsalig Kong Christian den Ottende engang havde ophøiet Fredriksgave og Flenstøfte Godser paa en formel Maade til Domainer, talte Villighed for, at, ligesom de Goder, som navnlig efter Resolutionen af 1ste Juli 1846 kom Bønderne paa de gamle Krongodser tilgode, ligeledes maatte antages at komme Bønderne paa bemeldte Godser tilgode, saaledes burde, naar man fandt, at endnu gunstigere Vilkaar end de efter Resolutionen af 1ste Juli 1846 turde være anvendelige paa de ældre Krongodser, ogsaa disse gunstigere Vilkaar komme Bønderne paa hine Godser tilgode. Denne Anskuelse gjorde sig ogsaa gjældende ved Sagens endelige Afgjørelse; men, da Meningerne vare saa deelte, saa har der vistnok været den største Opfordring for Regjeringen til ikke at søge at bringe Loven af 8de April 1851 til Anvendelse udover det, som alt da fandtes saa tvivlsomt. Nu er det vel sandt, at Resolutionen af 1ste Juli 1846 ogsaa er givet Anvendelse af den ældre Bestyrelse paa det Slags Boels-